

บทที่ 3

ผลการวิจัย

1.ประวัติ

ผู้ป่วยพื้นอีกเสบบริเวณมือที่มารับการรักษาที่แผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาล จุฬาลงกรณ์ ในระหว่างมกราคม 2539 ถึงมิถุนายน 2540 ที่เข้าร่วมการศึกษาในครั้งนี้มีจำนวน 150 ราย เป็นชาย 51 ราย (34 %) และหญิง 99 ราย (66 %) มีอายุระหว่าง 5 ปีถึง 68 ปี โดยมีค่าเฉลี่ยของอายุคือ 33.98 ปี ช่วงอายุที่พบมากที่สุดคือ 16-45 ปี พบถึง 74 % ตามตาราง

ตารางที่ 2 แสดงความถี่ของช่วงอายุ ของผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษา

ช่วงอายุ(ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
≤ 15	8	5.3
16-30	60	40.0
31-45	51	34.0
46-60	25	16.7
≥ 60	6	4.0
รวม	150	100.0

ช่วงเวลาของการเกิดโรคอยู่ระหว่าง 2 สัปดาห์จนถึง 20 ปี โดยมีค่าเฉลี่ยของระยะเวลาของการเกิดโรคเท่ากับ 31.76 เดือน พบว่าผู้ป่วยส่วนใหญ่มีระยะเวลาของการเกิดโรคมากกว่า 1 ปี ตามตาราง

ตารางที่ 3 แสดงความถี่ของระยะเวลาการเกิดโรคของผู้ป่วยที่เข้ารับการทดสอบ

ระยะเวลาในการเกิดโรค (เดือน)	จำนวน(คน)	ร้อยละ
≤ 4	33	22.0
5-8	13	8.7
9-12	21	14.0
≥ 13	83	55.3
รวม	150	100

จำนวนครั้งของการเกิดโรคพบว่า จำนวนครั้งที่เกิดโรคน้อยที่สุดคือ 1 ครั้งและมากที่สุดคือ มากกว่า 20 ครั้ง ค่าเฉลี่ยของจำนวนครั้งของการเกิดโรคเท่ากับ 6.1 ช่วงของจำนวนครั้งของการเกิดโรคที่พบมากมีสองช่วงคือ ระหว่าง 1-3 ครั้งพบ 59 คน (39.3 %) และมากกว่า 10 ครั้งพบสูงถึง 70 คน (46.7 %) มีจำนวนผู้ป่วยที่เป็นโรคครั้งแรกเท่ากับ 30 ราย (20 %) ตามตาราง

ตารางที่ 4 แสดงความถี่ของจำนวนครั้งของการเกิดโรคของผู้ป่วยที่เข้ารับการทดสอบ

จำนวนครั้งของการเกิดโรค	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1-3	59	39.3
4-6	19	12.7
7-9	2	1.3
≥ 10	70	46.7
รวม	150	100

อาชีพของผู้ป่วยพื้นถิ่นอีกเสบบริเวณมือคือ ไม่ได้ประกอบอาชีพสูงที่สุดคือ 27 คน (18 %) รองลงมาคือครูและนักเรียน 23 คน (15.3 %) อันดับ 3 คืองานเอกสาร 21 คน (14 %) ตามตาราง

ตารางที่ 5 แสดงความถี่ของอาชีพของผู้ป่วยที่เข้ารับการทดสอบ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เสื้อผ้า	10	6.7
ก่อสร้าง	14	9.3
อาหาร	16	10.7
ทำความสะอาด	12	8.0
นักเรียน-ครู	23	15.3
งานเอกสารและการเงิน	21	14.0
การแพทย์และพยาบาล	7	4.7
อิเล็กทรอนิกส์	7	4.7
คอมพิวเตอร์	6	4.0
อื่นๆ	7	4.7
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	27	18.0
รวม	150	100

ประวัติภูมิแพ้พบว่า ผู้ป่วยมีประวัติภูมิแพ้ (atopy) 33 ราย (22%) มีประวัติภูมิแพ้ (atopy) ของครอบครัว(first degree relationship) 85 ราย (56.7 %) มีประวัติการทำงานบ้าน 119 ราย (79.3%) มีประวัติสัมผัสวัสดุที่มีสาร nickel เป็นส่วนประกอบแล้วเกิดผื่น 58 ราย (38.7%) มีประวัติเคยเป็น โรคมามาก่อน 120 ราย (80%) ตามตาราง

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนผู้ป่วยที่มีประวัติภูมิแพ้ ประวัติภูมิแพ้ของครอบครัว ประวัติการทำงานบ้าน ประวัติการเกิดผื่นภายหลังสัมผัสสาร nickel และประวัติการเคยเป็นโรค

ประวัติ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ภูมิแพ้ของผู้ป่วย	33	22
ภูมิแพ้ของครอบครัว	85	56.7
การทำงานบ้าน	119	79.3
เกิดผื่นภายหลังสัมผัสวัสดุที่มีสาร nickel เป็นส่วนประกอบ	58	38.7
เคยเป็น โรค	120	80

2. การตรวจร่างกาย

จากการตรวจร่างกายพบว่า ผื่นเกิดทั้ง 2 มือมากที่สุดคือ 133 ราย (88.7 %) รองลงมาคือเกิดเฉพาะมือขวา 15 ราย (10%) มีผู้ป่วยเพียง 2 ราย (1.3%) ที่มีผื่นเกิดเฉพาะมือซ้าย

ตำแหน่งของการเกิดผื่นว่า นิ้วมือเป็นตำแหน่งที่พบผื่นสูงสุดคือ 137 ราย โดยพบผื่นที่บริเวณนิ้วร่วมกับฝ่ามือมากที่สุดคือ 58 ราย (38.7%) รองลงมาคือบริเวณนิ้วมืออย่างเดียว 46 คน (30.7%) พบผื่นในทุกบริเวณของมือ 11 คน (7.3%) ที่พบน้อยที่สุดคือ เกิดผื่นบริเวณฝ่ามือร่วมกับหลังมือพบเพียง 1 ราย (0.7 %) ตามตาราง

ตารางที่ 7 แสดงความถี่ของตำแหน่งผื่นที่พบจากการตรวจร่างกาย ในผู้ป่วยที่เข้ารับการทดสอบ

ตำแหน่งผื่น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ฝ่ามือ	3	2.0
หลังมือ	9	6.0
นิ้วมือ	46	30.7
ฝ่ามือและหลังมือ	1	0.7
ฝ่ามือและนิ้วมือ	58	38.7
หลังมือและนิ้วมือ	22	14.7
ฝ่ามือ หลังมือ และนิ้วมือ	11	7.3
รวม	150	100

ลักษณะฟันที่ตรวจพบพบว่า มีผิวแห้งแตกเป็นร่อง 85 คน (56.7%) มีคูนน้ำ
ชนิดต้น 76 ราย (50.7%) คูนน้ำชนิดเล็ก 22 ราย (14.7%) ไม่พบคูนน้ำ 52 ราย (34.7 %)
ตามตาราง

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนผู้ป่วยที่พบผิวแห้งแตกเป็นร่อง คูนน้ำชนิดต้นและคูนน้ำชนิดเล็ก จาก
การตรวจร่างกายผู้ป่วยผื่นอักเสบบริเวณมือที่เข้ารับการรักษา

ลักษณะฟัน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ผิวแห้งแตกเป็นร่อง	85	56.7
คูนน้ำชนิดต้น	76	50.7
คูนน้ำชนิดเล็ก	22	14.7

3.ผลการทดสอบ patch test แบบมาตรฐาน

จำนวนผู้ป่วยที่ให้ผลบวกต่อการทดสอบ patch test แบบมาตรฐานอย่างน้อย 1 อย่าง มีจำนวน 73 คน (48.7%) และเมื่อประเมินผลการทดสอบกับประวัติและการตรวจร่างกาย เพื่อพิจารณาว่าสารที่ให้ผลบวกในการทดสอบเป็นสาเหตุของการเกิดผื่นอักเสบหรือไม่ (relevance) พบว่า ผู้ป่วยที่ให้ผลการทดสอบ relevance มี 61 ราย (40.7%)

ผลการทดสอบของสาร allergen แต่ละตัวพบว่า สาร allergen ที่ให้ผลบวกต่อการทดสอบสูงสุดคือ nickel sulphate มี 29 ราย (19.3%) รองลงมาคือ fragrance mix มี 19 ราย (12.7%) potassium dichromate มี 17 ราย (11.3 %) cobalt chloride มี 13 ราย (8.7%) thiuram mix มี 12 ราย (8%) ดังตาราง

ตารางที่ 9 แสดงความถี่ของการให้ผลบวกต่อสาร allergen แต่ละชนิดในการทดสอบ patch test แบบมาตรฐานในผู้ป่วยที่เข้ารับการทดสอบ

Test substance	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1.Potassium dichromate 0.5%	17	11.3
2.Neomycin sulphate 20%	3	2.0
3.Thiuram mix 1%	11	7.3
4.Paraphenylenediamine free base 1%	2	1.3
5.Cobalt chloride 1%	13	8.7
6.Benzocaine 5%	3	2.0
7.Formaldehyde (in water) 1%	2	1.3
8.Colophony 20%	7	4.7
9.Clioquinol 6%	1	0.7
10.Balsum of peru 25%	6	4.0
11.N-Isopropyl-N-phenyl paraphenylene-diamine 0.1%	1	0.7
12.Wool alcohol 30%	3	2.0
13.Mercapto mix 1%	4	2.7
14.Epoxy resin 1%	2	1.3
15.Paraben mix 16%	3	2.0
16.Paratertiarybutyl phenol formaldehyde resin (BPF-Resin) 1%	1	0.7
17.Fragrance mix 8%	19	12.7
18.Quaternium-15 1%	0	0
19.Nickel sulphate 5%	29	19.3
20. (CI) Me-isothiazolinone 0.01%	1	0.7
21.Mercaptobenzothiazole 2%	3	2.0
22.Sesquiterpene lactone mix 0.1%	0	0
23.Primin 0.01%	0	0
24.Vaseline	0	0

เมื่อทดสอบสถิติความสัมพันธ์ระหว่างประวัติกับผลบวกต่อการทดสอบ patch test แบบมาตรฐานในผู้ป่วยผื่นอักเสบบริเวณมือพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างช่วงอายุของผู้ป่วย จำนวนครั้งของการเกิดโรคและระยะเวลาของการเกิดโรค กับการให้ผลบวกของการทดสอบ patch test แบบมาตรฐานในผู้ป่วยผื่นอักเสบบริเวณมือ เมื่อทดสอบทางสถิติ โดยมีค่า P Value= 0.057

ตารางที่ 10 แสดงช่วงอายุของผู้ป่วยกับผลการทดสอบ patch test แบบมาตรฐานในผู้ป่วยที่เข้ารับการทดสอบ

ช่วงอายุ	จำนวนผู้ป่วยที่ให้ผลบวกต่อการทดสอบ	จำนวนผู้ป่วยที่ให้ผลลบต่อการทดสอบ	รวม
≤15	3	5	8
16-30	35	25	60
31-45	18	33	51
46-60	12	13	25
≥60	5	1	6
รวม	73	77	150

P value = 0.057

ช่วงระยะเวลาของการเกิดโรคพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติทั้งกับการให้ผลบวกของ patch test แบบมาตรฐาน ของผู้ป่วยผื่นอักเสบบริเวณมือ ที่ P Value=0.538

ตารางที่ 11 แสดงช่วงระยะเวลาของการเกิดโรคของผู้ป่วยกับผลการทดสอบ patch test แบบมาตรฐานในผู้ป่วยที่เข้ารับการทดสอบ

ช่วงระยะเวลาของการเกิดโรค (เดือน)	จำนวนผู้ป่วยที่ให้ผลบวกต่อการทดสอบ	จำนวนผู้ป่วยที่ให้ผลลบต่อการทดสอบ	รวม
≤4	17	16	33
5-8	6	7	13
9-12	13	8	21
≥13	37	46	83
รวม	73	77	150

Pvalue=0.538

จำนวนครั้งของการเกิดโรค ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการให้ผลบวกต่อ
การทดสอบ patch test แบบมาตรฐานในผู้ป่วยผื่นอักเสบบริเวณมือที่ P Value=0.607

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนครั้งของการเกิดโรคของผู้ป่วยกับผลการทดสอบ patch test แบบมาตรฐาน
ในผู้ป่วยที่เข้ารับการทดสอบ

จำนวนครั้งของการเกิดผื่น	จำนวนผู้ป่วยที่ให้ผลบวกต่อ การทดสอบ	จำนวนผู้ป่วยที่ให้ผลลบต่อ การทดสอบ	รวม
1-3	25	34	59
4-6	9	10	19
7-9	1	1	2
≥ 10	38	32	70
รวม	73	77	150

P Value=0.607

พบว่าอาชีพของผู้ป่วย มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการให้ผลบวกต่อการทดสอบ patch test แบบมาตรฐานในผู้ป่วยผื่นอักเสบบริเวณมือ โดยมีค่า P Value < 0.001 อาชีพก่อสร้างเป็นอาชีพที่ให้ผลบวกต่อการทดสอบ patch test สูงถึง 100 %

ตารางที่ 13 แสดงอาชีพของผู้ป่วยกับผลการทดสอบ patch test แบบมาตรฐานในผู้ป่วยที่เข้ารับการทดสอบ

อาชีพ	จำนวนผู้ป่วยที่ให้ผลบวกต่อการทดสอบ	จำนวนผู้ป่วยที่ให้ผลลบต่อการทดสอบ	รวม
1.เสื้อผ้า	4	6	10
2.ก่อสร้าง	14	0	14
3.อาหาร	11	5	16
4.ทำความสะอาด	2	10	12
5.ครูและนักเรียน	8	15	23
6.เอกสาร	8	13	21
7.แพทย์และพยาบาล	5	2	7
8.อิเล็กทรอนิกส์	3	4	7
9.คอมพิวเตอร์	1	5	6
10.อื่นๆ	6	1	7
14.ไม่ได้ประกอบอาชีพ	11	16	27
รวม	73	77	150

P Value < 0.001

พบว่าอาชีพที่เกี่ยวข้องกับ

1. เสื้อผ้าให้ผลบวก 4 ราย โดย 3 ใน 4 รายให้ผลบวกต่อ nickel sulphate 2 ใน 4 รายให้ผลบวกต่อ fragrance mix และ 1 ใน 4 รายให้ผลบวกต่อ basum of peru
2. ก่อสร้างให้ผลบวก 14 ราย โดย 10 ใน 14 รายให้ผลบวกต่อ potassium dichromate 4 ใน 14 รายให้ผลบวกต่อ thiuram mix 4 ใน 14 รายให้ผลบวกต่อ nickel sulphate 3 ใน 14 รายให้ผลบวกต่อ cobalt chloride 2 ใน 14 รายให้ผลบวกต่อ benzocaine 1 ใน 14 รายให้ผลบวกต่อ colophony 1 ใน 14 รายให้ผลบวกต่อ mercapto mix 1 ใน 14 รายให้ผลบวกต่อ mercaptobenzothiazole

3. อาหารให้ผลบวก 11 ราย โดย 6 ใน 11 ราย ให้ผลบวกต่อ nickel sulphate 3 ใน 11 ราย ให้ผลบวกต่อ thiuram mix 3 ใน 11 ราย ให้ผลบวกต่อ fragrance mix 2 ใน 11 ราย ให้ผลบวกต่อ cobalt chloride 2 ใน 11 ราย ให้ผลบวกต่อ epoxy resin 1 ใน 11 ราย ให้ผลบวกต่อ balsum of peru
4. ทำความสะอาดให้ผลบวก 2 ราย โดย 1 ราย ให้ผลบวกต่อ wool alcohol อีก 1 ราย ให้ผลบวกต่อ fragrance mix
5. ครูและนักเรียนให้ผลบวก 8 ราย โดย 4 ใน 8 ราย ให้ผลบวกต่อ cobalt chloride 2 ใน 8 ราย ให้ผลบวกต่อ nickel sulphate 2 ใน 8 ราย ให้ผลบวกต่อ potassium dichromate 1 ใน 8 ราย ให้ผลบวกต่อ paraphenylenediamine 1 ใน 8 ราย ให้ผลบวกต่อ benzocaine 1 ใน 8 ราย ให้ผลบวกต่อ colophony 1 ใน 8 ราย ให้ผลบวกต่อ paraben mix 1 ใน 8 ราย ให้ผลบวกต่อ fragrance mix
6. เอกสารให้ผลบวก 8 ราย โดย 5 ใน 8 ราย ให้ผลบวกต่อ fragrance mix 4 ใน 8 ราย ให้ผลบวกต่อ nickel sulphate 3 ใน 8 ราย ให้ผลบวกต่อ colophony 2 ใน 8 ราย ให้ผลบวกต่อ neomycin sulphate 1 ใน 8 ราย ให้ผลบวกต่อ balsum of peru
7. แพทย์และพยาบาลให้ผลบวก 5 ราย โดย 2 ใน 5 ราย ให้ผลบวกต่อ thiuram mix 2 ใน 5 ราย ให้ผลบวกต่อ fragrance mix 1 ใน 5 ราย ให้ผลบวกต่อ colophony 1 ใน 5 ราย ให้ผลบวกต่อ balsum of peru 1 ใน 5 ราย ให้ผลบวกต่อ N-isopropyl-N-phenyl paraphenylene-diamine 1 ใน 5 ราย ให้ผลบวกต่อ mercapto mix 1 ใน 5 ราย ให้ผลบวกต่อ Me-isothiazolinone 1 ใน 5 ราย ให้ผลบวกต่อ mercaptobenzothiazole
8. อิเล็กทรอนิกส์ให้ผลบวก 3 ราย โดย 2 ใน 3 ราย ให้ผลบวกต่อ paraben mix 2 ใน 3 ราย ให้ผลบวกต่อ nickel sulphate 1 ใน 3 ราย ให้ผลบวกต่อ fragrance mix
9. คอมพิวเตอร์ให้ผลบวก 1 ราย โดยให้ผลบวกต่อ nickel sulphate
10. อื่นๆให้ผลบวก 6 ราย ประกอบด้วย
 - 10.1 ช่างสี 2 ราย โดย 1 ราย ให้ผลบวกต่อ potassium dichromate, cobalt chloride, colophony, nickel sulphate อีก 1 ราย ให้ผลบวกต่อ paratertiarybutyl phenol formaldehyde resin
 - 10.2 ช่างทำผมแต่งหน้า 2 ราย โดย 1 ราย ให้ผลบวกต่อ potassium dichromate, thiuram mix, mercaptobenzothiazole, formaldehyde อีก 1 ราย ให้ผลบวกต่อ balsum of peru
 - 10.3 ช่างทำเครื่องหนัง 2 ราย โดย 1 ราย ให้ผลบวกต่อ potassium dichromate, cobalt chloride อีก 1 ราย ให้ผลบวกต่อ cobalt chloride, formaldehyde, nickel sulphate

11. ไม่ได้ประกอบอาชีพให้ผลบวก 11 ราย โดย 5 ใน 11 รายให้ผลบวกต่อ nickel sulphate 4 ใน 11 รายให้ผลบวกต่อ fragrance mix 1 ใน 11 รายให้ผลบวกต่อ potassium dichromate 1 ใน 11 รายให้ผลบวกต่อ neomycin sulphate 1 ใน 11 รายให้ผลบวกต่อ thiuram mix 1 ใน 11 รายให้ผลบวกต่อ paraphenylenediamine 1 ใน 11 รายให้ผลบวกต่อ cobalt chloride 1 ใน 11 รายให้ผลบวกต่อ balsum of peru 1 ใน 11 รายให้ผลบวกต่อ wool alcohol 1 ใน 11 รายให้ผลบวกต่อ mercapto mix 1 ใน 11 รายให้ผลบวกต่อ paraben mix

เพศไม่มีผลต่อการให้ผลบวกในการทดสอบ patch test แบบมาตรฐาน โดยมีค่า

P value=0.331

ตารางที่ 14 แสดงเพศกับผลการทดสอบ patch test แบบมาตรฐานในผู้ป่วยที่เข้ารับการทดสอบ

เพศ	จำนวนผู้ป่วยที่ให้ผลบวกต่อการทดสอบ	จำนวนผู้ป่วยที่ให้ผลลบต่อการทดสอบ
ชาย	22	29
หญิง	57	48

P value=0.331

พบว่า ประวัติกุมิแพ้ของผู้ป่วย ประวัติเคยเป็นโรค ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการให้ผลบวกต่อการทดสอบ patch test แบบมาตรฐานในผู้ป่วยผื่นอักเสบบริเวณมือ โดยมีค่า P Value= 0.331 0.417 และ 0.382 ตามลำดับ ส่วนประวัติกุมิแพ้ของครอบครัวผู้ป่วย ประวัติการทำงานบ้าน ประวัติการเกิดผื่นภายหลังสัมผัสวัสดุที่มีสาร nickel เป็นส่วนประกอบ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการให้ผลบวกของการทดสอบ patch test ที่ P Value=0.019 0.001 0.009 ตามลำดับ

ตารางที่ 15 แสดงประวัติกุมิแพ้ของผู้ป่วย ประวัติกุมิแพ้ของครอบครัว ประวัติการทำงานบ้าน ประวัติการเกิดผื่นภายหลังสัมผัสวัสดุที่มีสาร nickel เป็นส่วนประกอบ ประวัติการเคยเป็นโรคของผู้ป่วยกับผลการทดสอบ patch test แบบมาตรฐานในผู้ป่วยที่เข้ารับการทดสอบ

ประวัติ	จำนวนผู้ป่วยที่ให้ผลบวกต่อการทดสอบ	จำนวนผู้ป่วยที่ให้ผลลบต่อการทดสอบ	P Value
1.กุมิแพ้ของผู้ป่วย	14	19	0.417
2.กุมิแพ้ของครอบครัว	14	28	0.019
3.การทำงานบ้าน	50	69	0.001
4.เกิดผื่นภายหลังสัมผัสวัสดุที่มีสาร Nickel ประกอบ	36	22	0.009
5.เคยเป็นโรค	61	60	0.382

จากการตรวจร่างกายพบว่าการเกิดผื่นอักเสบบริเวณมือขวาหรือซ้าย ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการให้ผลบวกของการทดสอบ patch test แบบมาตรฐานในผู้ป่วยผื่นอักเสบบริเวณมือที่ P Value=0.286

ตารางที่ 16 แสดงการตรวจร่างกายพบผื่นบริเวณมือขวาหรือซ้ายของผู้ป่วยกับผลการทดสอบ patch test แบบมาตรฐานในผู้ป่วยที่เข้ารับการทดสอบ

มือ	จำนวนผู้ป่วยที่ให้ผลบวกต่อการทดสอบ	จำนวนผู้ป่วยที่ให้ผลลบต่อการทดสอบ	รวม
ทั้งสองมือ	67	66	133
มือขวา	6	9	2
มือซ้าย	0	2	15
รวม	73	77	150

P Value= 0.286

การตรวจร่างกายพบว่า ตำแหน่งของการเกิดผื่น มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการให้ผลบวกของการทดสอบ patch test แบบมาตรฐาน ในผู้ป่วยผื่นอักเสบบริเวณมือ เมื่อทดสอบทางสถิติที่ P Value เท่ากับ 0.004

ตารางที่ 17 แสดงตำแหน่งของการเกิดผื่นจากการตรวจร่างกายของผู้ป่วย กับผลการทดสอบ patch test แบบมาตรฐานในผู้ป่วยที่เข้ารับการทดสอบ

ตำแหน่งผื่น	จำนวนผู้ป่วยที่ให้ผลบวกต่อการทดสอบ	จำนวนผู้ป่วยที่ให้ผลลบต่อการทดสอบ	รวม
1.ฝ่ามือ	0	3	3
2.หลังมือ	2	7	9
3.นิ้วมือ	15	31	46
4.ฝ่ามือและหลังมือ	1	0	1
5.ฝ่ามือและนิ้วมือ	32	26	58
6.หลังมือและนิ้วมือ	14	8	22
7.ฝ่ามือ หลังมือ และนิ้วมือ	9	2	11
รวม	73	77	150

P Value=0.004

พบว่าการมีหรือไม่มีตุ่มน้ำและลักษณะของตุ่มน้ำ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการให้ผลบวกต่อการทดสอบ patch test แบบมาตรฐานในผู้ป่วยผื่นอักเสบบริเวณมือที่ P Value=0.001

ตารางที่ 18 แสดงการมีและไม่มีตุ่มน้ำ ลักษณะของตุ่มน้ำที่พบจากตรวจร่างกายของผู้ป่วย กับผลการทดสอบ patch test แบบมาตรฐาน ในผู้ป่วยที่เข้ารับการทดสอบ

ลักษณะตุ่มน้ำ	จำนวนผู้ป่วยที่ให้ผลบวกต่อการทดสอบ	จำนวนผู้ป่วยที่ให้ผลลบต่อการทดสอบ	รวม
1.มีตุ่มน้ำชนิดตื้น	48	28	76
2.มีตุ่มน้ำชนิดลึก	9	13	52
3. ไม่มีตุ่มน้ำ	16	36	22
รวม	73	77	150

P Value=0.001

พบว่าตุ่มน้ำชนิดตื้นมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการให้ผลบวกต่อการทดสอบ patch test แบบมาตรฐานในผู้ป่วยผื่นอักเสบบริเวณมือที่ P Value < 0.001 ส่วนตุ่มน้ำชนิดลึก ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ P Value = 0.431

ตารางที่ 19 แสดงชนิดของตุ่มน้ำที่พบจากตรวจร่างกายของผู้ป่วย กับผลการทดสอบ patch test แบบมาตรฐานในผู้ป่วยที่เข้ารับการทดสอบ

ชนิดของตุ่มน้ำตามลักษณะคลินิก	จำนวนผู้ป่วยที่ให้ผลบวกต่อการทดสอบ	จำนวนผู้ป่วยที่ให้ผลลบต่อการทดสอบ	P Value
1.ตุ่มน้ำชนิดตื้น	48	28	< 0.001
2.ตุ่มน้ำชนิดลึก	9	13	0.431

ผู้ป่วยที่มีลักษณะทางคลินิกเป็นตุ่มน้ำชนิดลึก (pompholyx) ให้ผลบวกต่อการทดสอบ patch test แบบมาตรฐานเมื่อใช้สาร nickel 24 ราย ให้ผลลบ 104 ราย เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ทางสถิติพบว่าไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติโดยมีค่า P Value= 0.663

ผู้ป่วยที่มีผิวแห้งแตกเป็นร่องและให้ผลบวกต่อการทดสอบ patch test มี 37 ราย ให้ผลลบมี 48 ราย เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ทางสถิติพบว่าไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติโดยมีค่า P Value= 0.150

พบว่าผู้ป่วยที่มีผิวแห้งแตกเป็นร่อง ให้ผลการทดสอบ relevance 27 ราย ให้ผลการทดสอบ non-relevance 58 ราย และมีความสัมพันธ์ทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ P Value=0.011

4.ผลข้างเคียงที่พบในระหว่างการทดสอบ

ไม่พบผลข้างเคียงใดๆเกิดขึ้นระหว่างการทดสอบ